

4) Ministeriet mener ikke, at der bør gælde en almindelig regel om, at der skal udfærdiges instrukser for lærere, og denne opfattelse støttes af Danmarks Lærerforening. Men selv om loven ikke indeholder nogen bestemmelse herom, vil der ikke være noget til hinder for, at de kommunale skolemyndigheder udfærdiger instrukser for lærerpersonalet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, og såvel skolekommissionen som skolenævnene vil kunne stille forslag herom til kommunalbestyrelsen, jfr. lovforslagets § 32.

Spørgsmål 5:

Vil skolenævnets afgørelse af spørgsmål om oprykning m. v. efter § 27, stk. 2, fremdeles kunne indbringes for højere myndighed, jfr. § 65, stk. 1 og 2, og er ordet „administrative“ indføjjet i bestemmelsen (§ 27, stk. 2) for at understrege, at der alene er tale om en legalitetsmæssig efterprøvelse af afgørelsen?

Svar:

Skolenævnets afgørelse af spørgsmål efter § 27, stk. 2, er endelig i den forstand, at der kun vil kunne blive tale om en legalitetsmæssig efterprøvelse af afgørelsen.

Spørgsmål 6:

Hvilke regler har ministeren tænkt sig at fastsætte i de fremtidige befordringsordninger for andre uddannelsessøgende, jfr. § 38, stk. 1, sidste punktum?

Svar:

Ifølge bemærkningerne til lovforslagets § 38, stk. 1, er det ministeriets opfattelse, at befordring af elever og andre uddannelsessøgende, der er ude over den undervisningspligtige alder, i fremtiden bør være en amtskommunal opgave. I overensstemmelse hermed påtænker ministeriet fra den 1.

april 1971 at lade amtskommunerne drage omsorg for etablering og bekostning af befordringsordninger for:

HF-studerende.

Realkursister.

Elever til handelseksamen og højere handelseksamen.

Tekniske assistenter, laboranter, værkstedsskoleelever og kunsthåndværkere.

Maskinmesteraspiranter.

Gymnasieelever og studenterkursister.

For befordringsordningerne tænkes fastsat nogenlunde samme retningslinjer, som gælder for befordring af gymnasieelever og studenterkursister, jfr. cirkulære af 14. juli 1967, dog at bestemmelsen om, at der normalt ikke kan ydes godtgørelse til befordring inden for samme kommune, agtes ophævet.

Spørgsmål 7:

Efter den gældende tilsynslovs § 26, stk. 1, 2. punktum, skal konsulenten, hvis en kommunes særklasser samles i en skole for sig, normeres som skoleinspektør ved denne skole. Vil denne bestemmelse være bortfaldet ved lovforslagets gennemførelse og i bekræftende fald med hvilken begrundelse?

Svar:

Såfremt specialklasserne — tidligere betegnet som særklasserne — ved en kommunes skolevæsen er samlet i en skole for sig, skal denne skole have sin egen leder i medfør af lovforslagets § 57, stk. 1.

Ved større skolevæsener, hvor der findes specialklasser på flere af kommunens skoler, vil der kunne ansættes en pædagogisk konsulent, der har tilsyn med de nævnte klasser.